

[Dyremose]

fordi jeg i forbindelse med den aktuelle stormflodskatastrofe har haft en vis diskussion med repræsentanter for det parti om, hvordan den sag er løst. På den baggrund er jeg specielt glad for, at vi får støtten fra radikal side til vores forslag til folketingsbeslutning. Det betragter jeg som meget positivt.

Jeg skal ikke skjule, at jeg er meget, meget skuffet over, at regeringen og socialdemokratiet afviser forslaget på den måde, man har gjort det på i dag. Vi har netop ikke villet skrive lovteksten, vi har netop ikke villet tage stilling til alle de vanskelige afgrænsninger, fordi vi ikke mente, det var vores opgave. Men vi har ment, at der skulle træffes en beslutning, og vi har derfor lavet et forslag til folketingsbeslutning, hvor vi opfordrer regeringen til efter samråd med forsikringsbranchen at tage initiativ til etablering af en naturkatastrofefond. Vi ville gerne sikre os, at der kommer skred i denne sag, fordi vi synes, at socialdemokraterne har nølet.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, om socialdemokratiets ordfører i virkeligheden talte på hele partiets vegne. Jeg vil gerne citere fra Jyllands-Posten den 27. november, hvad formanden for folketingets finansudvalg, hr. Henning Jensen, sagde:

»Det er en meget interessant tanke, som hurtigst bør gøres til genstand for en drøftelse i finansudvalget . . . En fond af denne karakter vil give beboerne i de udsatte områder en ganske anden og tryk tilværelse.«

Senere, til Jyllands-Posten den 27. december, sagde formanden for finansudvalget, hr. Henning Jensen:

»Jeg er overbevist om, at der i folketinget kan skaffes et flertal for naturkatastrofefonden.«

Den fond, han talte om, var den skitse, som havde været fremme i dagspressen fra bankdirektør Gunner Schmidt, Bikuben. Jeg vil meget gerne medgive, at vi har lånt meget af denne skitse. Det var bare ikke hastværksarbejde, for tanken var allerede fremme i 1976. Den blev genfremsat lige efter stormfloden. Den fik positiv opbakning fra fremtrædende socialdemokratiske medlemmer, den fik positiv opbakning fra forsikringsbranchen. F. eks. sagde formanden for Assurandør-Societetets komité, direktør H. O. Thulstrup, Nye Danske Lloyd, til Jyllands-Posten den 27. november 1982: »Vi er positive . . . og vi vil meget gerne deltage i for-

handlingerne om en fond, men der må detaljer på bordet, før vi kan tage stilling til eventuel medvirken.«

På baggrund af disse tilkendegivelser havde vi troet, at regeringen selv ville komme med et oplæg. Det fremgik da også af en debat i folketinget den 20. januar, at det indgik i regeringens overvejelser. Jeg citerer fra spalte 412 ministeren for offentlige arbejder, J. K. Hansen:

»Jeg har endnu ikke taget stilling til oprettelsen af en katastrofefond, men vi skal jo om ret kort tid have en debat om hele kystsikringsproblematikken. Jeg kommer med en redegørelse her i folketinget om ganske kort tid, og da er det muligt, at noget sådant kan tages med under denne debat.«

På baggrund af de tilkendegivelser fra socialdemokratiet havde vi regnet med, at regeringen ville spille ud. Så kom kystsikringsredegørelsen, og der var ikke ét ord om naturkatastrofefond. Derfor følte vi os nødsaget til, for at folketinget i hvert fald kunne komme til at behandle det i denne samling, at fremsætte vores forslag til folketingsbeslutning. Vi ville netop forsøge med alle midler at undgå en diskussion om alle de tekniske detaljer, og derfor sagde vi i vores bemærkninger, at dem vil vi ikke lægge os fast på. Vi skitserede nogle synspunkter, som vi har, men som ikke indgår i det, folketinget skal tage endelig stilling til, nemlig det egentlige forslag til folketingsbeslutning, hvor vi kun beder om, at regeringen optager forhandlinger med forsikringsbranchen med henblik på at etablere en naturkatastrofefond.

Det er derfor meget skuffende, at regeringen og socialdemokratiet har udtrykt sig, som man har gjort her i dag. Når jeg tænker på, hvad jeg har hørt enkeltmedlemmer af den socialdemokratiske gruppe sige på forskellige møder rundt omkring i landet, så skulle det forbavse mig, om dette er en enig indstilling fra socialdemokratiets side.

Man kunne godt få den mistanke, at det i virkeligheden er et spørgsmål om, at regeringen ikke kan lide, at det ikke er regeringen selv, der har taget initiativet. Måske må jeg forstå ministerens udtryk, at han vil optage forhandlinger med branchen, og at han vil gøre det hurtigt med henblik på at få klaret disse problemer, sådan, at ministeren vil forhandle med branchen her i foråret og vil forberede eventuelle lovforslag i løbet af som-